



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 184/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. mája 2012 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 To 8/2011 zo 17. januára 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. R. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 19. marca 2012 doručené elektronické podanie advokáta JUDr. J. F., podpísané zaručeným elektronickým podpisom ako právneho zástupcu J. R. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorá v návrhu namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 To 8/2011 zo 17. januára 2012.

Sťažovateľka uvádza, že porušenia označených základných práv sa mal dopustiť krajský súd vydaním uznesenia sp. zn. 1 T 155/08 zo 17. januára 2012 (pravdepodobne ide o uznesenie vydané pod sp. zn. 3 To 8/2011, nie pod sp. zn. 1 T 155/08, pozn.), ktorým zamietol jej odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T 155/08 zo 17. januára 2012 (sťažovateľka zrejme uviedla nesprávny deň vydania rozsudku, pozn.). V sťažnosti vyjadruje nesúhlas s okolnosťami, za ktorých bolo konanie na prvom stupni aj na odvolacom súde vedené, ako aj s nevykonaním navrhovaných dôkazov, ktoré mohli mať podstatný vplyv na posúdenie viny a trestu, a pritom by neboli *„v rozpore so zásadou hospodárnosti... Zmena posúdenia viny čo i len v jednom z bodov obžaloby by mala značný vplyv na posúdenie trestu v druhom bode obžaloby. Mám na mysli uplatnenie zostrovacej (asperačnej) zásady uplatňovanej v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák.“*.

Na základe uvedeného sťažovateľka navrhuje vydať takéto rozhodnutie:

„Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 To 8/2011 zo dňa 17. 01. 2012 sa zrušuje pre porušenie práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 a pre porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave je povinný uhradiť sťažovateľke trovy konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd v prvom rade pripomína, že uplatnenie právomocí ústavného súdu je viazané na splnenie viacerých formálnych aj obsahových náležitostí sťažnosti.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd po preskúmaní elektronického podania sťažovateľky doručeného 19. marca 2012 zistil, že podanie síce je podpísané zaručeným elektronickým podpisom v sťažnosti označeným advokátom, avšak k podaniu nebolo priložené splnomocnenie sťažovateľky na podanie tejto sťažnosti. Keďže v podaní označená sťažovateľka nepodpísala sťažnosť vlastnou rukou a nie je ani preukázané udelenie splnomocnenia advokátovi, ktorý v jej mene mal sťažnosť podať, možno podľa názoru ústavného súdu

pochybovať, či označená sťažovateľka chcela predmetnú sťažnosť ústavnému súdu skutočne podať.

K sťažnosti taktiež nebola pripojená kópia právoplatného uznesenia krajského súdu sp. zn. 3 To 8/2011 zo 17. januára 2012, vydaním ktorého malo dôjsť k porušeniu sťažovateľkou označených práv. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na rozporné označenie sťažovateľkou napadnutého uznesenia krajského súdu, keď v texte sťažnosti najskôr nesprávne uvádza spisovú značku rozhodnutia prvostupňového súdu (1 T 155/08), avšak na inom mieste už uvádza značku pridelovanú pre veci prejednávané krajskými súdmi ako súdmi odvolacími (3 To 8/2011). Rovnako rozporné je aj označenie všeobecného súdu, ktorý mal sťažovateľkine práva porušiť, keď síce z petitu sťažnosti vyplýva, že porušenia označených práv sa mal dopustiť krajský súd, avšak na iných dvoch miestach v texte sťažnosť označuje sťažovateľka za porušovateľa svojich práv Krajský súd v Košiciach.

Ústavný súd konštatuje, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí v doručenom elektronickom podaní nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Ústavný súd preto aj so zreteľom na to, že elektronické podanie podpísané zaručeným elektronickým podpisom bolo podané kvalifikovaným advokátom, nevyzýval právneho zástupcu na doplnenie doručeného podania a opísané nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí považoval za dostatočný dôvod na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. S prihliadnutím na uvedené sa ústavný súd bližšie nezaoberal argumentáciou sťažovateľky vo vzťahu k porušeniu ňou označených práv.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. mája 2012